

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

udtalte, at man maatte nøre afgørende Betænkkeligheder ved at udføre de til Reguleringen af Thyborøn Kanal sigtende Arbejder.

Den nye Kommission udtalte i sin i September 1884 afgivne Erklæring, at man kunde se bort fra Beskyttelse af Nordre Tange og de Nord herfor liggende Strækninger til Iilkjær Bakker samt fra Beskyttelse af Strækningen paa Søndre Tange fra Harboøre og sydpaa, fordi Tangerne paa disse Steder var ret brede, saaledes at varige Gennembrud her ikke kunde befrygtes, og fordi de Nord for Agger liggende Arealer ikke kunde anses for at være særlig værdifulde, efter at en Plan om Tørlægning af det derværende Sømraade var opgivet. Dog mente man, at Sandflugtsdigerne burde vedligeholdes som hidtil, ogsaa paa de Strækninger, hvor der ikke byggedes Høfder.

Ministeriet gav Kommissionens Erklæring sin Tilslutning og overdrog Vandbygningsvæsenet at udføre de foreslaaede Anlæg. De af den store Kystsikringskommission udførte Værker blev overleveret til Vandbygningsvæsenet i August 1884. Som ovenfor nævnt var Kommissionen under Forsøgsarbejderne kommet til den Erkendelse, af Høfderne burde være af en ret stærk Konstruktion. Ved Vandbygningsvæsenets Overtagelse af Sikringen viste det sig, at selv de af Kommissionen byggede svære Høfder ikke havde formaaet at modstaa Søens Angreb, og flere af Høfderne paa søndre Tange var allerede saa medtagne, at de fuldstændig maatte ombygges, men i Løbet af en kortere Aarrække lykkedes det at bringe Kystsikringen i en efter Forholdene passende god Stand

Nordre Tange laa imidlertid stadig ubeskyttet hen, og der vandrede, væsentlig paa Grund af Nedbrydning af denne Tanges Kyst, store Mængder af Sand ind i Nissum Bredning. Samtidig viste Kanalen udpræget Tendens til at vandre mod Syd, hvorved den nordligste Høfde paa Søndre Tange, Høfde 59, truedes med Bagskæring, og i Erkendelse af den Risiko, som en videre Udvikling i den Retning vilde frembyde, nedsatte Ministeriet under 22. September 1892 et nyt Udvalg. Udvalget afgav Betænkning i Januar 1894, gaaende ud paa, at Høfde 59 maatte forstærkes, at der byggedes 3 Høfder paa Kanalens Sydside, støttende sig til et svært Glacis af sammenhugne Sten, samt endelig at de nøgne Strækninger af Nordre Tange beplantedes for at dæmpe Sandflugten. Under Udfø-

relsen af disse Arbejder indtraf mellem 5. og 8. December 1895 en voldsom Stormflod med 2 m Højvande, der forplantede sig ind i Limfjorden, hvorved Tangerne sattes helt under Vand, og der anrettedes en Skade paa Høfder og Diger af over 1/4 Mill. Kr., men Tangerne blev ikke egentlig gennembrudt.

Da den stadig ubeskyttede Nordre Tange formentes at være Aarsag til den stigende Ophobning af Sand i Nissum Bredning, anmodede Ministeriet Kommissionen af 16. Juni 1897 vedrørende Havne- og Moleanlæg paa Jyllands Vestkyst om at udtale sig om Muligheden for at forbedre Besejlingen af Thyborøn Kanal ved Anlæg af Høfder paa Nordre Limfjordstange, og Kommissionen fandt Forholdene saa faretruende, at den allerede i Februar 1899, før Kommissionsbetænkningen forelaa, henledte Indenrigsministeriets Opmærksomhed paa, at der hurtigst muligt — medens det endnu lod sig gøre — burde skrides til Sikring af Tangen, først og fremmest ud for Flade Sø og Agger By. I Overensstemmelse hermed bevilgedes straks i 1899 de nødvendige Midler til Anlæg af Høfderne 86—96, og efter at Kommissionen i sin endelige Betænkning i 1900 havde foreslaaet hele Tangen sikret, udførtes Høfderne 72—85, saaledes at Kystsikringen paa Nordre Tange i alt væsentligt var gennemført i 1908. Senere er Høfdeanlæggene yderligere udbygget, idet der ved Langerhuse blev opført 3 nye Høfder og paa Nordre Tanges Sydspids 3 Høfder ud mod Kanalen samt en Forlængelse af Høfde 72, som jeg senere skal omtale nærmere.

Endelig er der i Aarene 1926, 1933 og 1934 ud for Flade Sø forsøgsvis udført et Jernbetonglaciis efter hollandsk Mønster. Et lignende Betonglaciis er i 1935 udført mellem Høfderne 58 og 59 paa Søndre Tange.

Ved Aarhundredskiftet begyndte Fiskerne i stort Tal at holde til ved en af Vandbygningsvæsenet paa Søndre Tanges Nordspids opført Lossebro, og dette medførte, at der Gang paa Gang rejstes Krav om forbedrede Forhold for Fiskerne. Samtidig ønskede de i Søfarten interesserede mere stabile Forhold i Sejrenden over Limfjordsgrundene.

Kommissionen af 16. Juni 1897 vedrørende Havne- og Moleanlæg paa Jyllands Vestkyst m. m., der, som tidligere nævnt, behandlede Spørgsmaalet om Vedligeholdelsen af Tangerne og Vanddybden i Kanalen, beskæftigede sig ogsaa med Spørgsmaalet om Havneanlæg omkring den ovenfor nævn-